

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112203219
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112203219.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľky: C. S., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, zastúpená JUDr. Andreou Čechovičovou, advokátkou, Dolné bašty 2, Trnava, proti odporcovi: K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, S., zastúpený splnomocnencom: Nitschneider & Novák, s. r. o., Cintorínska 3/A, Bratislava, IČO: 35 874 465, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode: K. S., nar. XX.XX.XXXX, S. S., nar. XX.XX.XXXX a A. S., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 28. mája 2013, č. k. 17P/11/2012-179, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného a úpravy styku p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa manželstvo účastníkov uzavreté dňa 09.10.2006 pred Matričným úradom Smolenice, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 6, ročník 2004, na str. 60, pod poradovým číslom 41, rozviedol a súčasne upravil výkon rodičovských práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že táto ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a odporcovi uložil odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva platiť výživné na maloletého K. vo výške 150 eur mesačne, na maloletú S. vo výške 100 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 75 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Ďalej súd upravil styk odporcu s maloletými deťmi tak, že tento bude prebiehať každú sobotu v roku v čase od 14,00 hod. do 17,30 hod v neprítomnosti navrhovateľky s tým, že v čase začiatku styku prevezme odporca maloleté deti v mieste navrhovateľky a v čase ukončenia styku vráti deti navrhovateľke na tom istom mieste. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 23 ods. 1, § 24 ods. 1 a 4, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1 a 2, a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že manželstvo účastníkov konania neplní svoj účel, pretože manželia spolu nežijú, nehospodária spolu, stratili k sebe citový vzťah a odporca nadviazal mimomanželskú známosť s inou ženou, s ktorou žije aj v spoločnej domácnosti, takže nie je možné očakávať ani obnovenie manželského spolužitia, preto súd v zmysle § 23 ods. 1 Zákona rozviedol manželstvo účastníkov konania a za hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd určil rozdielnosť povahových vlastností manželov. Súd v zmysle § 24 ods. 1 Zákona

o rodine upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom K., S. a A. tak, že ich zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že táto ich bude aj zastupovať a spravovať ich majetok, pretože mal za to, že táto úprava je v súčasnosti najvhodnejšia aj vzhľadom k tomu, že rodičia medzi sebou nevedia riadne komunikovať a mohli by medzi nimi vznikajú problémy z uvedeného dôvodu čo do zastupovania maloletých detí a spravovania ich majetku a navrhovateľka sa o maloleté deti riadne stará, v jej starostlivosti neboli zistené žiadne závady a toto zverenie odporučil aj kolízny opatrovník a aj odporca s ich zverením do výchovy a starostlivosti navrhovateľky súhlasil, a súd zaviazal odporcu vzhľadom na ním preukázaný jeho príjem tak v roku 2011 ako aj v roku 2012 a jeho majetkové pomery, vzhľadom k tomu, že svoj majetok odporca využíva na podnikateľskú činnosť, z ktorého príjmu z podnikateľskej činnosti bude platiť aj výživné aj vzhľadom na jeho návrh na výšku výživného na maloletého K. v sume 150 eur mesačne, na mal. S. v sume 100 eur mesačne a na mal. A. v sume 50 eur mesačne považoval tento návrh odporcu za primeranejší ako návrh navrhovateľky, ktorý návrh na pojednávaní dňa 28.5.2013 spresnila, a to na výživné zo strany odporcu k maloletým deťom požadovala na K. v sume 250 eur, na S. v sume 200 eur a A. v sume 200 eur, ktorý návrh navrhovateľky súd však považoval za neobjektívny, nezodpovedajúci reálnym možnostiam a schopnostiam odporcu, preto súd zaviazal odporcu na platenie výživného na maloletého syna K. v sume 150 eur mesačne, na mal. S. v sume 100 eur mesačne a na mal. A. v sume 75 eur mesačne, aj vzhľadom na jeho zdravotné problémy, ktoré si vyžadujú osobitnú starostlivosť zo strany navrhovateľky, ktorá z uvedeného dôvodu poberá naňho aj rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur a musí zabezpečovať oňho starostlivosť doma a ktorá poberá aj rodinné prídavky na tieto deti, pretože mal za to, vzhľadom k uvedenému, že toto výživné zodpovedá schopnostiam a možnostiam výživou povinného odporcu ako aj potrebám maloletých detí, prihliadnúc aj na predmetný príjem navrhovateľky, ktorý je minimálny. Nakoľko sa rodičia o styku odporcu s maloletými deťmi nevedeli dohodnúť súd prihliadnúc na znalecký posudok ako aj na vyjadrenia rodičov maloletých detí a kolízneho opatrovníka upravil styk odporcu s maloletými deťmi podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine na každú sobotu od 14.00 hod. do 17.30 hod., ktorý styk oproti predbežnému opatreniu predĺžil o pol hodinu, vzhľadom na vzdialenosť bydliska odporcu od bydliska navrhovateľky a stratu času cestovaním, aby deti mohli byť s otcom plne 3 hodiny, pretože mal za to, že deti v zmysle § 24 ods. 4 Zákona o rodine majú právo na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, pričom súd prihliadol aj na vyjadrenie navrhovateľky čo do styku aj maloletej S. s otcom v rovnakom rozsahu ako aj jej súrodenci K. a A., aby sa aj pri tomto styku utužovali súrodenecké vzťahy a nerobili sa medzi deťmi rozdiely a aj vzhľadom na to, že maloletá S. doposiaľ tento styk s otcom realizovala v uvedenom rozsahu a nevznikali medzi nimi problémy, aj vzhľadom na jej nebojácnosť a schopnosť vyjadriť svoje potreby, ktoré akceptuje aj odporca. Súd zamietol návrh navrhovateľky na priznanie výživného v tomto konaní zo strany otca na maloleté deti už od 15.8.2011, pretože s konaním o rozvod manželstva je spojené iba konanie o úprave pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode manželstva, v zmysle § 113 Občianskeho súdneho poriadku a nie pred rozvodom manželstva, ako požadovala navrhovateľka. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výživného a úpravy styku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá navrhla rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a vyhovieť jej návrhu a určiť výživné na maloletého K. vo výške 250 eur, na maloletú S. vo výške 200 eur a na maloletého A. vo výške 200 eur a styk upraviť v súlade so závermi znalkyne. Súd vychádzal z toho, že odporca je podnikateľom a majetok je značnej hodnoty, ktorý má vo výlučnom vlastníctve, potrebuje na zabezpečenie svojho príjmu. Avšak odporcom deklarovaný príjem podľa jej názoru nezodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam, pričom súd vôbec neskúmal príjem a majetok odporcu v širších súvislostiach, nevyhodnotil opodstatnenosť jeho výdavkov, ktoré majú vplyv na zníženie základu dane a zoberal do úvahy iba konečné číslo, ktorým je základ dane za jednotlivý rok. Súd tiež nevzal do úvahy a nijako nevyhodnotil skutočnosť, že nie všetky nehnuteľnosti uvedené na LV č. XXXX užíva odporca na podnikanie. Ak súd uveril, že odporca mal v roku 2011 základ dane 7.356 eur, mesačne by jeho príjem bol vo výške 613 eur, pričom len auto Nissan Patrol splácal mesačne v mesačných splátkach po 1.000 eur. Okrem odporcom priznaných motorových vozidiel, však denne používa aj nákladné motorové vozidlá a vozidlo Škoda Octavia EČ: TT564AC, ktoré však nemá evidované na svoje meno. Podľa jej názoru je nereálne, aby odporca podnikal ako majiteľ pily a dosahoval skutočný príjem v takej výške, ako tvrdí. Súd pri určení výživného na jednotlivé deti nezohľadnil, že navrhovateľka sa nemôže zamestnať pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav najmladšieho syna A., pričom tento zdravotný stav

s veľkou pravdepodobnosťou súvisí s agresívnym správaním odporcu počas tehotenstva navrhovateľky. Poukázala na to, že jediným jej príjmom je rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur a rodinné prídavky na tri deti. Taktiež považovala za nesprávny výrok o úprave styku otca s maloletými deťmi, keď tento bol súdom prvého stupňa určený nad rámec vykonaného dokazovania, ktoré vyplynuli najmä zo znaleckého dokazovania, keď znalkyňa odporučila realizovať styk otca s maloletými deťmi v dĺžke 3 hodiny počas víkendu. Uviedla, že predložila súdu vyjadrenie školskej psychologičky, ktorá so všetkými tromi deťmi pracuje dva roky, deti jej dôverujú, sú voči nej otvorené a dá sa povedať, že deti pozná lepšie ako znalkyňa, ktorá ich diagnostikovala jednorazovo v cudzom prostredí. Bolo potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že pokiaľ žili v spoločnej domácnosti, odporca sa o deti nezaujímal a teraz si nárokuje širšiu úpravu styku, pričom deťom sa osobne nevenuje, ale tieto sú pri starej matke a pri ostatných členoch rodiny.

K odvolaniu navrhovateľky sa písomne vyjadril odporca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

K odvolaniu matky detí sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol styk upraviť v zmysle záverov znaleckého dokazovania a v časti určenia výšky výživného odporučil odvolaniu matky v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce (§ 212 ods. 1 a 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutých častiach vecne správny.

Predmetom konania, vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 17P/11/2012 bol rozvod manželstva účastníkov a úprava ich výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa manželstvo účastníkov uzavreté dňa 09.10.2006 pred Matričným úradom Smolenice, zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 6, ročník 2004, na str. 60, pod poradovým číslom 41, rozviedol a súčasne upravil výkon rodičovských práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým, že táto ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a odporcovi uložil odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva platiť výživné na maloletého K. vo výške 150 eur mesačne, na maloletú S. vo výške 100 eur mesačne a na maloletého A. vo výške 75 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Ďalej súd upravil styk odporcu s maloletými deťmi tak, že tento bude prebiehať každú sobotu v roku v čase od 14,00 hod. do 17,30 hod v neprítomnosti navrhovateľky s tým, že v čase začiatku styku prevezme odporca maloleté deti v mieste navrhovateľky a v čase ukončenia styku vráti deti navrhovateľke na tom istom mieste. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti určenia výživného a úpravy styku.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určíť, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určíť, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu alebo schváliť dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; ten neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Do úpravy výkonu rodičovských práv a povinností patrí aj úprava styku s dieťaťom (§ 36 ods. 1 a § 25 Zákona o rodine). Ak sa rodičia dohodnú o úprave styku, stane sa táto dohoda súčasťou rozhodnutia. Ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk rodičov s dieťaťom súd. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže. Z uvedeného vyplýva, že zákon uprednostňuje dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, pretože rodičia si môžu upraviť styk s dieťaťom, a to hocakým spôsobom, pokiaľ je to v záujme dieťaťa. Súd však styk upraví, ak sa rodičia o úprave styku s maloletým dieťaťom nedohodnú. Súd obmedzí alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa. Môžu sem patriť prípady, kedy rodič ohrozuje mravnosť dieťaťa, spôsobom svojho života nevhodne vplýva na jeho výchovu, na jeho zdravotný a psychický vývoj a podobne. Pokiaľ ide o posúdenie odbornej otázky, zrejme bude vhodné, aby sa k tejto otázke vyjadril znalec (pediater, psychológ, psychiater). Obmedzenie alebo zákaz styku rodiča s maloletým dieťaťom je zúžením jeho rodičovských práv, pokiaľ ide o časové rozpätie styku alebo jeho časové intervaly, prípadne určenie iných podmienok styku.

Súd prvého stupňa správne určil výšku vyživovacej povinnosti odporcu prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávnených maloletých detí, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu. Za správne považoval odvolací súd i rozhodnutie prvostupňového súdu o úprave styku odporcu s maloletými deťmi.

Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia celkom jednoznačne vyplýva, ktoré skutočnosti považoval súd za preukázané, ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil

a ako vec právne posúdil, pričom sa dostatočným spôsobom vypořiadal i s námietkami navrhovateľky, a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správności potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Senát krajského súdu rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.